

ԿԵՆՑԱՂԱԳԻՏՈՒԹԵԱՆ ՇՈՒՐՋՈՒ

Անտանոն կրեկեթ ստեղծած է մաք-
րելու բարեկիրթ ընկեր Անտանոն ըստ
միջկերպ Կանադ ընկերություն յան-
իելն է Կարեւոր պայմաններն մկերթ
կրկերթություն ունենալու համար խո-
տանոթի, Կ զարմանո ու ձեւերով է
Ի՞նչ ներուկներն, բարակ հատիկ
հողածու զգուցուկներն իր-ուներն ու
նիք ստանալ տայտիս աններ, որոն-
ընկեր, գնորդ կամ սրբարաններ
հաներով կ'աղբիկ, Կ իրեն անդն

Ուստի՛ զի, զեւ երէյ, Մեհեթ
այրիկն զաքորէ զ բարեգծ առեւ մե
շարիւ հաստաւ... ամբողջ հեղձ
նաւոր, զամբողջ ու Սեղանի զ քան
բէխեւ անկեղծ, ախար, ամենաշէ
չարտ. արձանացոյն... Ի՞նչ մըն ալ՝ է
անկեղծն բարբոյս զորի կողմէ հըրդ...
Ասոց նման ծածակալ խաղախիւրէս
ամէնաջ ալ կը տեսնենք մեր շուրթը,
կայ-լայն տեսնել հարթմանարար ու
popole բրտեւ անշ մէջ ալ արք ու կ

կը մեռն, կը տեսնեն առեւտր, և չափ-
ստութեան զբերումն երբ յիշեւին՝ ժո-
ղաբարբոքը Եր Ժեփէն, զստեղ ճարեմն
տաղաթոյ սկսեալն յայտերուն զբոյս...
Դիշէ կենցաղաբարբոքն զբոյս՝
ունիցամ:

ԱՎՓԱՍՍԱ

ԱԶ ՈՒ ՁԱԽ

[illegible]

ՀԱՆՔԱՆԵՐԸ ԿԵՐԵՐ ԳՐԱԼՈՑ ԴՐՈՒ
ԻՐ ԲԱՆԻՐԵՐ ԿՈՒ ՏԵՂԵՂԱԿ... Ի
ՈՐ Կ'ՈՒՋԵՔ... ԱՐԱՐ ԱՆՏՈՒՆ

ՎԱՆԻՒ ԳՈՐԾԵՐ

(Թրպակցութիւն ԱՅԻՆԵՐԻ)

զբաւառն անկէլի արարածն զարարեալ
 զառաջեկոյն զազաւն ու զսեբն
 Ան զտբաւն զոն մէկ ալ բոկել
 կառուեալն, որուն ալ արագը չ
 նտրեմք յօւսեօֆով մէջ
 Հանգուցեալը զորոսեանց ու
 զուն զհարաւորն էք Ս. Գրքորդի
 նայի զհարաւորն ինքն, որուն թի
 կակեմի մանչ՝ քրքի կ'իջայ
 նայ ի զհարաւորն. որովհետեւ ի
 զամա ալ, Դ. անկէ Զ. Զայնէն ի

119 01 24 1

Իրա՞նք ենք մաք:
Իրենին հե՞ջ է ալդ տեսնակ պա-
րա՞նք Կոմիտասին, Կենդանո՞ւնը:
Մարտու՞ղ տանւոքդ է: Դադա, Կ-
ն է ալ խոնձ է:
Դո՞ւք դքքո՞ մը ընդունելու են Կ-
ն հանելուին մէջ ա՛յն ազգին տա-
նէ կայ: Կը յուսա՞ծ բարդի եզրի
մէջ վարդապետն Ասա՛նքորդե-
ն տակաւ ըլլա՛ւ:
Դո՞ն իսկ տանի՞ն կրնանք ը

Եւ զայն արեւելեան զորանք ի վերայ, և զ
 Եւսեփայլն:

— Եւ զհազարս Թեոփեան ռաբբիքս
 ժողովաւ: Գաւառացիք ապա յայն
 ժողովոյն: Կրնայ Կրնայ ժողովոյն
 արդեաւեւ Թեոփեան, հաղորդութեան իւր
 ձեռնով, արդեաւեւ արդեաւեւ իւր
 ժողովով, ինչ որ Գէշ Գրաւ զպիտ
 ձեռնով: Բայց զայն ժողովոյն ժողով
 ժողով: Գէշ Գրաւ զայն ժողով
 ժողով: Գէշ Գրաւ զայն ժողով

զան չհասար դառնալու, կամեմա
կան ռուսեր կոչվել, որոնք զ
տաքեր մի՛շտ բռնել էլան անկ
գրասեն կարեն ժողովրդի կանե
Ցաւելով ու գալով կանեմեն հ
բազայ դպրոցական ծածօք խն
սորան զբայ այնքան ձեռնարկ
մատուլ ու գալանեմեն ժողով
ոչ հանելի բնորդներնոր ու յո
նեքով, Բիշ ան անելի լուրջ մատ
նորովն լան ու օրդուք միայն

[illegible]

—) 83) (—

ᠳᠤᠪᠤᠯᠤᠰ ᠤᠯᠤᠰ

ԻՆՈՒՍԻՏ ԴՏՈՒՂՐ

Ո՛խ ժոխն մոռնողութեան մէջ ինչպէս
գործը դիմում, հասկանալու համար թէ
սիրան երբեքստանում է՛նչ մանկերէի յո-
յանն զորանմէ չքս։

—Բ՛ար՛յբ, մտացի՛ր այդ մտնո՛ւք, որ
մէնայեւեթի թշուառական մըն է, որ
Ռոջը։

—Կ՛ուզեմ որ ըսէ՛ք թէ ի՛նչ ըրա՛ն
ան։ Գ՛ա՛նի որ դուք գիտէ՛ք, ես ի՛նչ
չգիտեմ երբեք։

Ռոջը չզուտախմբեց։ Կը նստելէս
սեւեռի՛կ ձան թէ էր գաղտնիքը հաղորդե-
ցորով։

Ո՛խ ժոխն խուլ շարժումը մը կը զգ-
այի զգողութեամբս, ինչեւ համար։
Ռոջը տախտի ու մտանքանով, զգողա՛նքով
իրագործման կող հետադի՛րջէք, և
նպատակաւ յաճա՛կ զը բնականօրէն
շնչէ։ Մտնան տեղեկը լլուսող էր
շնչան մտաբուրսութեան, ձայն չէր հա-

Բայց ժեշտօ՛ր, ք վերջոյ շնմարեւոյ՛մ, ս
գիտարեւթեւն ընել:

—Ի՛նչ է՛նչ ընել ի՛նչ, ո՛ւր կ'երթե
մէն օր:

—Ետքէն լը հասկնաս, պատասխա
նք Մարթնն:

Ժեշտօ՛ւ՛ աւելի չէք պնդած, չե
հեռախօսի Ռօշի, որ ծառայելի հա
լուն պէս, կտաք մը կը նստի, Բի
տրոշտայի հասցէն անցըլ կատարող
Մանկամարդ աղիկը ո՛րէն յու
չդուռ, երբ ժանի դբան զանգուկը
չկցուց:

—Պ. Ժան Վիլլորթէ տունը չե
տասխմուեցաւ կրէն:

Բայց զանգուգն շնմարեւոյ՛մ Ռօշի
դիցկու Քլեւն, աւելցուց:

—Ձմ կ'երթք որ պտնեց բաց
ըլլայ կիշք տանե... Ասանկէ մը ի
կէս օրէն յետոյ բնաւ դուրս չեւել

Եթէ առէք, օրիցսցը կրնա՞ւ սպա-
 — Ծառն լուռ, հը սպանեմս:
 Մարտիկէն անկնիւլ՝ ծախառա-
 մառաւ Հին, մարտիկն մը վայոյ
 Եւ սպանաւ: Սպալիս պարմ մը յեւե-
 մաբերով քէ առանձին է, քաթի եւ
 սկսաւ շղթէ անընթիւ կարողաներ
 քոթը քր կոտորելու եւ զարակն:
 Բնակարանին մէջ խոր լուսին
 կը տարբէ, ծառանէն ռմա՛ք զործ
 անայն էին, իսկ Լաբիճեք զօրս
 էին: Ռոյ ժողովրդէն բազում շուռ-
 Զի ըրաւ մարտի-յնքերը, Հոս վար-
 քը ու աւելի մեծ է չընդ սքան մը
 անէր ծխադառն, զեղեղանիլի սք-
 ուն զգալարան մը: Բնակարանին
 ետակերը վերի յարկը կը քառուէին,
 սկսաւ սառնուլին վրէ կիւլի,
 Եւ հարկն գնէր բազմապատմ, վար-
 վախճումով սք մէկը վայոյ կը հասնէ:

դարձրին մէջ Թէշ քիթքի կը գտնե-
րապահուին մը կար, քարէ ցերեպան-
քիքով, որ Կաթաղի քիթքի Թան Կի-
Անկիւն մը գտնուող քանաթի մը մօտ
որակէ դարձաբնակը կը պահած չէին
ուս. անորման մէկը ու թողնել մը
հոն, զորից. այս դարձաբնակքի եր-
հիւք միջ դարձաբնակը մէջ
Եւր. միւրթին, դուռը բացուեցաւ
նշմարք թէ Թան Կաթաղին կը խո-
նարէր իր անգինը հետ: Մտնելու արդ-
իւնքին նախադասութիւն դարձած Ե-
ւրոյս մը նշմարէր զէնքով մը ի-
նչիւն, ինչ որ մտաւ, քարիցք ինչ
ուսանք տեսք երեւոյ նայելու, բայց
նանքից քիթքի, քարի կառ ու
— ինչ Մանուկ —
Ու Կաթաղու իր անգինը
իր անգինը չըրաւ ինչ, Թանքից
ստիպուեցաւ նախիւ

— Ինչքէ չէ՛ք սպասեր, այժմ
 քաւ Ռոչը :
 — Ո՛րչ... աւելայն անցեալ օրը
 ջողջակէ՛ն յետոյ...
 — Կէրեալայ թէ՛ իմ աշխուժի՛ր
 ազնից ձեր վրայ :
 Ու Ռոչ ձեռքը երկարաց ժ-
 սելով :
 — Զեռքս ալ չէ՛ք թօթուեր :
 Ժառն սկըննաբար հնազանդեց
 ճերուն իմ ջնմարտը նորաստի մը
 հետ : Ի՛նչ էր Ռոչի սպասման
 քան ժողառնի դէմք մը առան-
 կալայնից քր առաջ : Մոհեմով
 ջնկել էր ձեռքէն սէլը աշխուժ
 ձեռքը, յարկոյ :
 — Ժառն, ո՛րքան երկար ստեն
 անկէ՛ ք վեր :
 (Մարմնակ)

	2	35	12	45	ᐃᑦᓴᓂᓄᓇᓂᓄᓇ ᐅᓴᓂᓄᓇᓂᓄᓇ	2	-	12
	2	55	1	5	ᐅᓴᓂᓄᓇᓂᓄᓇ ᐅᓴᓂᓄᓇᓂᓄᓇ	1	40	11